

bene aspirasse a divenir del Consiglio; non vi rimase. Quelli dunque che restarono fuori del Consiglio dopo il 904, talvolta per ambito e maneggio venivano eletti del Consiglio dei 480. E per guisa sempre turbarono le cose, che ad essi principalmente s'impunta la necessità di far chiudere il Consiglio.

394) L'anno dunque 1296, ult. Febbrajo, come leggesi in *Cerberus* f. 68: *Capta fuit pars, quod electio Majoris Concilii, quæ fiet amodo usque ad S. Michaelem & inde ad unum annum, nunc fiat hoc modo: Quod omnes illi qui fuerunt de Maj. Conc. a quatuor annis infra, ponantur in 40 ad unum ad unum, & quicumque habuerit 22 ballottas, & ab inde supra, sit de M. C. usque ad festum S. Michaelis: a festo S. Michaelis usque ad annum unum approbetur ad unum ad unum in dicto festo S. Michaelis per modum istum: & si aliquis perderet Concilium per exire extra Terram; quando redibit possit requirere capita de 40, qui ponant partem intra 40, utrum videatur, quod possit esse de M. C. vel non, & Capita de 40 teneantur ponere ipsam partem: & si habebit 22 ballottas, & inde supra, sit de M. C. Et insuper eligantur tres Electores, qui possint eligi de aliis qui non fuerint de M. C. sicut per D. Ducem & suum Concilium erit eis impertitum, ita quod illi quos ipsi elegerint, ponantur ad unum ad unum inter 40, & quicumque habuerit 22 ballottas, & abinde supra, sit de M. C. usque ad festum S. Michaelis: & alii tres qui eligentur in festo S. Michaelis, debeant esse per annum unum, & sint de M. C. Et hoc non possit revocari nisi per quinque Consiliarios, & 25 de 40, & duas*